

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 94: Forslag til lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat (ejendomsværdiskatteloven).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 95: Forslag til lov om ændring af forskellige skatlove. (Ændringer som følge af lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

5) Anden behandling af lovforslag nr. L 96: Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Befordringsfradragjustering for lavindkomster og forhøjelse af beskatningsprocenten for fri firmabil).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

6) Anden behandling af lovforslag nr. L 110: Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner, lov om kommunal indkomstskat og lov om amtskommunal indkomstskat. (Ændringer som følge af lov om en kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat).

Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen).
(Fremsat 2/6 98. Første behandling 4/6 98.
Betænkning 22/6 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Jens Peter Verner (S):

Da regeringen fremlagde pinsepakken til forhandling i Folketinget, var der ikke nogen, der på forhånd kunne afgøre, hvilke partier det var muligt at indgå forlig med. Det var ikke muligt på forhånd at vide, hvilke partier der var villige til at påtage sig ansvaret for disse skattejusteringer og den økonomiske opstramning, som pinsepakken indeholdt.

Den 4. juni havde vi første behandling af de fremlagte forslag. Ved førstebehandlingen blev der fra en række af Folketingets partier givet udtryk for, at det var nødvendigt med et indgreb, der kunne forbedre betalingsbalancen. Der blev udtrykt vilje til forhandling fra en række partier, men alle var også klar over, at der var grænser, som regeringspartierne ikke kunne overskride i de forhandlinger, der forestod.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at det fortsat skal være muligt at fastholde den danske velfærdsmodel, samtidig med at vi afdrager på vores statsgæld, sikrer overskud på betalingsbalancen og har plads til investeringer. Det er den politik, Socialdemokratiet, den socialdemokratiske ledede regering, har fulgt siden regeringsdannelsen i januar 1993, og det var den politik, Socialdemokratiet under valgkampen tilkendegav vi fortsat ville følge, hvis vi efter valget fik mulighed for at danne regering.

Den politik har skabt betydelig fremgang for den danske befolkning, såvel i beskæftigelse som i økonomi, ligesom der er skabt betydelige forbedringer på en række nøgleområder som sundhedsvæsenet, uddannelsesområdet og på det sociale område.

I dag er mange flere beskæftiget med at passe børn, ældre og syge end for tre år siden. Den udvikling ønsker Socialdemokratiet at fastholde. Det var med det udgangspunkt, vi startede forhandlingerne. Under forhandlingerne viste det sig, at det ikke var muligt at nå et forlig med den borgerlige side af Folketinget. Tilbudet til Venstre og til De Konservative om at forhøje værdien af rentefradraget fra de foreslåede 32 pct. til 36 pct., se på kapitalpensionsspørgsmålet og befordringsfradraget samt parkere erhvervsdelen var ikke tilstrækkeligt.

Men Socialdemokratiet måtte afvise kravet om, at der i første omgang skulle ske en halvering af lejeværdien. Vi havde klart og tydeligt